eele läkkitud et ta neid Turki rahwa troppid, mis weel seäl ümberkaudo olid, piddi üllesotsima ja laiale pillama, juhtus koggematta ühhe sure Turki leri peäle, kus seitse tuhhat sees ollid, ja temmal ei olnud ennam kui kunsteist-kümmend sadda meest, ennamiste kerged rüütlid. Temma olli siis kül kahhe wahhel, kas ta piddi se sure hulga wasto hakkama woi taggasi minnema. Agga ta piddas ommeti sedda noud et ta tahtis, Jummala nimmel nende wasto minna, nenda kui ennemuiste Tawet Koliati wasto. Ja Jummal laskis sedda noud ka nenda hästi korda minna et ta kes nende leri tungis ja nende omma tükkidega neid mahhalaskis et suur hulk tappeti, monned woeti wangi, ja teised aeti laiale. Kui se teine wäggi järrele tulli wõtsid nemmad ühhe teise sure linna ärra ja saatsid ta ühhe würsti-riki meie Keisri-

Praua

Praua wallitsusse alla ja keik se rahwas seäl sees wandusid meie krono alla et naad tahtsid truid allamad olla. Siis jäi üks ossa selle sõa wäe tükist sel talwel sinna, se teine ja surem ossa läks Pohla male korterisse, kus nende moon walmis olli. Se teine wäggi selle teise Kenerali al teggi waenlastele ka suurt kahjo, ja need Kosakkid ajasid mitto tuhhat hobbosed, weiksed ja lambad Tartari rahwalt ärra, ja peästsid monni tuhhat innimest, mis need röövlid Pohla-maalt wäggise ollid risunud, jälle nende käest ärra. Wata, sel wisil läks se essimenne aasta meie sureks õnneks, agga teiste sureks kahjuks mõda. Turki rahwa üllem wallitseja püüdis jälle selle talwe sees üht suurt wägge koguda; agga temma piddi neile suurt käe rahha ja kahhewõrra palga maksma, sest üksti ei tahtnud ennam meie wäe wasto

sõt-